

روز دوم جشنواره به نام زنده یاد غلامرضا بایزان منش نام گذاری شده است

مردی که لبخندش را برای مابه یادگار گذاشت

علی جوانمرد
بازیگر تئاتر

زنده یاد غلامرضا بایزان منش مردی بود که محبت و مهربانی، صداقت و صبوری، رفاقت و دوستی را یک جا داشت و همیشه لبخند زیبایی به لب و تکیه کلامش -با اشاره به امام رضا^(ع)- ارباب جان بود. در فیلم ها و سریال های بسیاری چون «روایت عشق»، «زائر پیاده»، «دوازده حکایت»، «شعر عشق»، «سنبله»، «چراغون» و «در غربت عشق» با او همکار بودم و در نمایش هایی هم با او هم بازی بودم که آخرین آن ها قبل از شیوع بیماری کرونا، تئاتر «خورشید کاروان» بود. در همه این چهل سال واندی رفاقت به من و همه دوستانش درس کمک و یاری رساندن به هم نوع می داد.

جدا از اینکه در عرصه هنر همکار خوبی بود، چند سالی که در مؤسسه داروخانه امام رضا^(ع) همکار بودیم، بارها دیدم که به بیماران گرفتار برای تهیه دارو کمک می کرد. یک بار یکی از کارکنان به این همه مهربانی و کمک معترض شد و مرحوم بایزان منش جملاتی به زبان آورد که برایم به یادگار ماند؛ مگر نه اینکه ما انسانیم و برای کمک به هم نوع خلق شده ایم، مگر نه اینکه این دستگاه از آن ارباب علی بن موسی الرضا^(ع) است.

محتوای مختلف با فرم های متفاوت

امروز ۴ نمایش در جشنواره تئاتر استانی روی صحنه می رود

- داستان ۲برادر ناتنی

«پیوند خونی» دومین نمایش روز دوم جشنواره تئاتر استانی است که امروز پنجشنبه، ساعت ۱۷ در سالن اصلی تئاترشهر مشهد روی صحنه می رود. این اثر به نویسندگی هوشمند هنر کار و کارگردانی مهرداد حسامی کاری از تئاتر تربت حیدریه و دربارۀ دو برادر ناتنی است که در حاشیه شهر اورشلیم زندگی می کنند. یکی از برادران کارگری می کند و دیگری در خانه می ماند. آن ها در روزنامه یک آگهی می یابند که زندگی آن ها را دچار چالش می کند. در این نمایش امیر قادری، رسول وحدت، یاسین زنگنه و ابوالفضل عمرانی به ایفای نقش می پردازند و محمدرضا نحوی (طراح صحنه) و مهدی حسنی (آهنگ ساز) فعالیت می کنند. مهرداد حسامی کارگردان «پیوند خونی» در یادداشتی نوشته است: «ظاهرا گناه به نظر نمی رسید که آدم بختش را داشته باشد که راهش را عوض کند. چرا این کار را نکنند؟ من فکر کردم به کرم هایی که گرم گرفته اند در پیله هایشان خوابیده اند و یک روز با بال و پیرهای دیگرشان از آنجا بیرون می آیند. آدم چرا این جور نباشد؟ اگر رؤیاهایش شیرین باشد و شب گرمش کند، چرا روز بعد آدم دیگری نباشد که از خواب پا می شود؟»

- تم «امید» از جنس «پیرمرد و دریا»

نمایش «مانولین» به نویسندگی امیررستگار و کارگردانی علی پیمان دوست از مشهد سومین اثری است که امروز ساعت ۱۹ در تماشاخانه اشراق حوزه هنری خراسان رضوی روی صحنه می رود.

وامی دارد، «عبدالحکیم مشورتی، کارگردان نمایش، هم بر این نظر است: «در جای جای این خاک زنان و مردانی خفته اند که قبل از مردن، عشق را در درون خویش کشته اند. «الیه سنگ» زخم کهنه ای است بر تن این سرزمین. حکایت غم انگیز قلب های پاکی که قبل از وصال سنگ شدند.» نویدنقی زاده، ناصر جب زاده، علی تاجیک، سجاد تاجیک، لیلا هنرخواه، رضا تاجیک، محبوبه گنجی پور، عبد الحمید نخستین، حسن نیازی، نصیر سالم، علیرضا نوازنده، محمد مهدی تاجیک، نگین خلیلی، یزدان تاجیک، لیلی نقی فرعیزاده، پریا تاجیک، ملیحه ججی زاده و ستایش تاجیک در این نمایش به ایفای نقش می پردازند.

- راوی درد واماندگی یک مرد

سبزوآر از شهرهای دارای تئاتر است که هر سال در جشنواره تئاتر استانی حرفی برای گفتن دارد. «خورشید» یکی از دو اثر سبزوآر در این رویداد

حمیدرضا سهیلی
نویسنده و پژوهشگر تئاتر

زنده یاد سید محسن مصطفی زاده از دوستان هنرمندم بود که نتوانسته ام و نمی توانم جای خالی اش را پر کنم. با رفتن او حس غریبی به من دست داد و انگار بخشی از وجودم رفت. سید ویژگی های خوب زیادی داشت. صراحت کلام، شجاعت در بیان دیدگاه و نظر (حتی مخالف با نظر جمعی که در آن حضور داشت)، علم و آگاهی به مسائل روز، توصیه ناپذیر بودن، باج ندادن به کسی، داشتن دانش عرفانی، دینی، هنری و... از جمله ویژگی هایی بود که در او سراغ داشتم. اما من او را برای یک ویژگی خاص ترش دوست داشتم و آن عدالت بود. او حتی با کسانی که مخالف رأی و نظرش بودند به عدالت و مهر رفتار می کرد و همین باعث شده بود دوستان بسیاری داشته باشد که هم نظر و همراه او نبودند ولی به شدت دوستش داشتند. سید در هرکس (حتی مخالفانش) ویژگی مثبتی کشف می کرد و باتکیه بر همان، به وی نزدیک و با او دوست می شد. سید محسن به هیچ وجه اهل چاپلوسی نبود. شاید همه کسانی که او را می شناختند این نکته را درک کرده بودند که سید اگر موضوعی را می دید، با توجه به خوشامد دیگران از آن دفاع یا آن را رد نمی کرد. او به عدل قضاوت

- یادمان

روز سوم جشنواره به نام زنده یاد سید محسن مصطفی زاده نام گذاری شده است

به عدالت و مهر رفتار می کرد

می کرد و چه بسیار مواقع که نظراتش با خوشامد مسئولان جور در نمی آمد. سید نه خود را نویسنده می دانست و نه شاعر، نه ادعای هنرمندی داشت و نه داعیه عرفان و فلسفه. اما می دانم که بیش از صد جلد کتاب نوشته، ابیات فراوانی سروده است، در هنر تئاتر و تعزیه صاحب نظری قدر بوده و در عرفان و فلسفه نیز بد طولایی داشته است. من در جایی استاد مصطفی زاده را به رایانه ای زنده تشبیه کرده بودم که هر چه در او جست و جو می کردی، بدون خطا پاسخ می داد. برای همین است که من نبود سید محسن مصطفی زاده را یک ضایعه جبران ناپذیر می دانم که جای خالی اش حداقل برای من و خیلی از دوستانش به این زودی ها پر نمی شود.

مراسم افتتاحیه سی و دومین جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی بر گزار شد

آغاز بهار تئاتر خراسان

عکس:مسئلا سگالان -شعوراز

شکبیا افخمی راد

مراسم افتتاحیه سی و دومین دوره جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی به دبیری محمد جهان پا، بازیگر و کارگردان تئاتر، روز گذشته، ۹ آذرماه، هم زمان با ولادت حضرت زینب^(ع) در سالن تئاتر عروسکی مجموعه تئاترشهر برگزار شد. در ابتدای این مراسم از پوستر سی و دومین دوره جشنواره تئاتر استان که توسط محمود بازدار طراحی شده بود با حضور مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی و برخی پیش کسوتان تئاتر از جمله محمدعلی لطفی و رضا صابری و همچنین هوشنگ جاوید، نویسنده و پژوهشگر موسیقی بومی و محلی، رونمایی شد. سپس محمد حسین زاده، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی، دقایقی در این مراسم به ایراد سخن پرداخت. او اساتید حاضر در سالن را تاریخ تئاتر خراسان رضوی و گنج و سرمایه استان خواند و گفت: در طول سال های گذشته، سرمایه بزرگی از تئاتر کشور در شرق این سرزمین کهن، یعنی در خراسان و مشهد زیسته اند، شاگرد پرورش داده اند و فرهنگ و تئاتر را از این نقطه به همه کشور تابانده اند.

به گفته او بسیاری از بزرگان حوزه تئاتر و سینمای کشور زبردست همین اساتید رشد کرده اند و نتوانسته اند در قله های هنر کشور بایستند. حسین زاده همچنین تأکید کرد: زحماتی که بزرگان هنرهای نمایشی کشیده اند، سرمایه تئاتر کشور محسوب می شود و حال جوان ترها قرار است این اندوخته را بگیرند و راه را ادامه دهند.مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان با اشاره به تمدن کهن ایران یادآور شد: تا به امروز بزرگان بسیاری تلاش کرده اند تاریخ و فرهنگ این کشور را روایت کنند و برای ما گنجی به عنوان تاریخ ایرانی و اسلامی به یادگار بگذارند. هنر نمایش

است که به نویسندگی میلاد کاشانی و کارگردانی مشترک حمیدرضا آزادفر و مرتضی نیروبخش جمعه، یازدهم آذرماه، ساعت ۲۱ در تماشاخانه استاد نوری اجرا می شود.

در این نمایش که به قصه یک خانواده معمولی در روزهای نامعمول و نامعلوم می پردازد، سید محمد سادات، محمدرضا بنی اسدی، سیده حسنی عبادی، مبینا خوشدل، فاطمه جعفرزاده، نازیلا نوروزی و ریحانه سادات حسینی به ایفای نقش می پردازند. در این نمایش شهاب افتخاری (طراح صحنه) محبوبه سلطانی (طراح لباس) و محمدضیا مشهدی نژاد (تهیه کننده) فعالیت می کنند.

در یادداشت کارگردانان اثر آمده است: «طبقه متوسط دیگر وجود خارجی ندارد. این می تواند صادقانه ترین تیتتر روزنامه صبح باشد، چه در سال های گذشته و چه در تاریخی که قصه در آن روایت می شود و چه امروز، طبقه ای که بطن جامعه است و همچون بندرگاهی امن برای یک جامعه عده ای را به بالا سوق می دهد و عده ای را به سقوط می کشاند. حال با فرور یختن بنای طبقه متوسط، آدم ها نیز به فراخور موقعیتشان فرو می ریزند.

خانه دیگر خانه نخواهد بود و خانواده مفهوم ابتر و الکنی می نماید؛ ویرانه ای که زیست در آن مفهوم ابتدایی و بدوی خواهد داشت و تلاش برای بقا نه در خیابان که در پشت آجرهای دیوارهای یک خانه شروع می شود. آنچه از بین می رود بازنامه ای از انحطاط یک مفهوم چون خانواده است.»

ویژه سی و دومین جشنواره تئاتر استانی فجر خراسان رضوی